

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)
SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1^{er} B – 6530 Thuin (Belgique)

26.05.2015/ DE
FCI-Standard č.99

VÝMARSKÝ OHAŘ



Překlad z německého originálu: ing. Iva Černošková

ZEMĚ PŮVODU: Německo.

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO OFICIÁLNÍHO STANDARDU: 19. 03. 2015.

POUŽITÍ: V souladu s jeho posláním musí výmarský ohař coby všestranný lovecky upotřebitelný pes mít všechny požadované vlohy a být použitelný pro veškerou práci v poli, lese i na vodě před i po výstřelu.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 Ohaři.
Sekce 1,1 Kontinentální ohaři,
Typ »braque«.
s pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: O vzniku výmarských ohařů panují četné teorie. Jisté je jen to, že výmarský ohař, kterému tehdy ještě kolovalo v žilách hodně krve takzvaného vodícího psa, byl chován již v první třetině 19. století na výmarském dvoře. V polovině 19. století, tedy před počátkem čistokrevného chovu, byl chov téměř výhradně zaměřen na výkonnost v rukou myslivců z povolání a lesníků ve středním Německu – především v okolí Výmaru a v Duryňsku. Když dny takzvaných vodících psů skončily, zkřížili tito myslivci a lesníci své psy také s křepeláky a chovali dále tyto křížence. Zhruba od roku 1890 bylo toto plemeno chováno plánovitě a vedeno v plemenné knize. Vedle krátkosrstého výmarského ohaře se již před přelomem 20. století začala vyskytovat také dlouhosrstá varieta, i když zpočátku jen ojediněle. Výmarský ohař byl od počátku vedení v plemenné knize chován čistokrevně, tedy v podstatě bez vkřížování jiných plemen, především pointerů. Díky tomu je výmarský ohař pravděpodobně nejstarším německým plemenem ohařů, které se chová již od r. 1900 čistokrevně.

CELKOVÝ VZHLED: Středně velký až velký lovecky upotřebitelný pes; účelový pracovní typ, krásného vzhledu, šlachovitý, se silným osvalením. Samčí popřípadě samičí typ musí být jednoznačně vyjádřený.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Délka trupu ke kohoutkové výšce zhruba 12 : 11.
- Délkové proporce hlavy: vzdálenost od špičky čenichu až k počátku čela je poněkud větší, než vzdálenost od počátku čela k týlnímu hrbolu.
- Hrudní končetiny: vzdálenost loktů od středu nadprstí a loktů od kohoutku je přibližně stejná.

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA): Všestranný, lehce ovladatelný, povahově pevný a naruživý lovecky upotřebitelný pes se systematickým a vytrvalým hledáním, nikoliv však nadměrného temperamentu. Nos pozoruhodné kvality. Ostrý na škodnou a dravou zvěř; také ostražitý, ale nikdy agresivní. Spolehlivý ve vystavování a v práci ve vodě. Pozoruhodný sklon k práci po ráně.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Lebka: V harmonickém poměru k tělesné výšce a k obličejové části hlavy; u psů širší než u fen, ale u obou je širší mozkovny mezi ušima v dobrém poměru k celkové délce hlavy.

Uprostřed čela prohlubeň. Týlní hrbol lehce až středně vystupující. Za očima dobře patrný jařmový oblouk.

Stop: odsazení čela velmi nepatrné.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: velká, přesahující přes dolní čelist. Tmavě masově zbarvená, směrem dozadu povolna přecházející v šedou.

Tlama: dlouhá a zejména u psů silná, z profilu působí téměř hranatě. Tlama v oblasti špičáků a trháků přibližně stejně silná. Nosní hřbet rovný, často poněkud klenutý, nikdy nesmí být prohnutý směrem dolů.

Pysky: mírně převislé; okraje pysků stejně jako patro masově zbarvené. Malý koutek.

Čelisti / zuby: Čelisti silné. Chrup úplný, pravidelný a silný. Řezáky se navzájem dotýkají (nůžkový skus).

Líce: svalnaté a zřetelně vyjádřené.

Oči: Jantarově zbarvené, tmavé až světlé, ve šteněčím věku blankytně modré; inteligentního výrazu; kulaté, nepatrně šikmo uložené; oční víčka dobře přiléhající.

Uši: široké a poměrně dlouhé, dosahující zhruba ke koutku tlamy. Vysoko nasazené, v nasazení úzké, dole špičatě zaoblené; ve střehu lehce dopředu natočené; se záhybem.

KRK: Dobře nesený, horní linie vyklenutá; svalnatý, téměř kulatý, suchý, ne příliš krátký; k plecím se rozširuje a ladně přechází do hřbetní linie a hrudníku.

TRUP:

Horní linie z profilu: Od klenuté linie krku přes dobře vyjádřený kohoutek přechází horní linie harmonicky v relativně dlouhý, pevný hřbet.

Kohoutek: dobře vyjádřen.

Hřbet: svalnatý, bez pronesení; vzadu není přestavěn; poněkud delší hřbet není vadou, protože jde o charakteristický znak plemene.

Bedra: široká, svalnatá, rovná nebo mírně klenutá, přechod hřbetu v bedra dobře zavřený

Zád: pánev dlouhá a mírně šikmo postavená.

Hrud: silná, ale ne přehnaně široká; s dostatečnou hloubkou – dosahuje téměř až k lokti – a s dostatečnou délkou; dobrého klenutí, aniž by působil sudovitým dojmem, s dlouhými žebry; předhrudí dobře vyjádřené.

Dolní linie z profilu a břicho: Lehce stoupající, břicho ale není vtažené.

OCAS: Nasazení ocasu poněkud níž pod hřbetní linií než u jiných srovnatelných plemen; ocas silný a dobře osrstěný, v klidu volně visí, v pozoru a při práci nesen vodorovně, nebo také výše.

V zemích, kde je to zákonem dovoleno, může být ocas u krátkosrstého výmarského ohaře pro pracovní použití účelově krácen.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Běhy »vysoké«, šlachovité, rovné a rovnoběžné; ale nejsou postaveny široce.

Plece: Dlouhé a šikmé. Dobře přiléhající, silně osvalené; dobré zaúhlení lopatky v ramenním kloubu.

Nadloktí: šikmo postavené, dostatečně dlouhé a silné.

Loket: volný a rovnoběžně uložený; není vytočen ven ani vtočen dovnitř.

Předloktí: dlouhé, rovné.

Zápěstní kloub: silný, pevný.

Nadprstí: šlachovité, lehce šikmé.

Tlapy hrudních končetin: Silné, rovně postavené, prsty těsně sevřené a dobře klenuté; delší prostřední prsty jsou typickým znakem plemene, a proto nejsou vadou; drápy světle až tmavě šedé; polštářky tlap dobře pigmentované, tvrdé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Běhy »vysoké«, šlachovité a dobře osvalené, rovnoběžné, nejsou vytočeny ven ani vtočeny dovnitř.

Stehno: dostatečně dlouhé, silné a dobře osvalené.

Kolenní kloub: silný a pevný.

Lýtka: dlouhé, šlachy výrazně vystupující.

Hlezenní kloub: silný a pevný.

Nárt: šlachovitý, téměř kolmý.

Tlapy pánevních končetin: silné, kompaktní a bez paspárků; jinak jako tlapy hrudních končetin.

CHODY: Průběh všech chodů prostorný a plynulý. Pánevní a hrudní končetiny rovnoběžně se pohybuje; cval je dlouhý a plochý; v klusu zůstává hřbet rovný; mimochod je nežádoucí.

KŮŽE: Silná; dobře přiléhající, ale ne příliš těsně.

OSRSTĚNÍ

SRST:

- Krátká srst: Krátká (ale delší a hustší než u většiny srovnatelných plemen), silná, velmi hustá a hladce přiléhající krycí srst, bez podsady nebo jen s malým množstvím podsady.
- Dlouhosrstá varieta: Jemná, dlouhá krycí srst s podsadou nebo bez ní, hladká nebo lehce zvlněná; srst v nasazení uší/závěsů je dlouhá přepadající; na špičkách závěsů je přípustná sametová srst; délka srsti po stranách 3 – 5 cm, na spodní straně krku, na předhrudí a na bříse většinou trochu delší; dobré praporce a kalhoty, avšak směrem dolů o trochu kratší; ocas s dobrou vlajkou; prostor mezi prsty osrstěný. Osrstění hlavy méně dlouhé. Tzv. „Stockhaar“ osrstění se středně dlouhou a dobře přiléhající krycí srstí, hustou podsadou a středně vyvinutými praporci a kalhotami se občas vyskytuje u psů se smíšenými geny.

BARVA: Stříbrná, srnčí nebo myší šedá a přechody mezi těmito barevnými tóny; hlava a uši většinou trochu světlejší; bílé znaky jsou přípustné jen v malém rozsahu na hrudi a na prstech; v některých případech je na středu hřbetu více nebo méně dobře vyjádřený tmavý »úhoří pruh«.

VELIKOST A HMOTNOST :

Kohoutková výška: Psi: 59 až 70 cm,

Feny: 57 až 65 cm.

Hmotnost: Psi: cca 30 až 40 kg

Feny: cca 25 až 35 kg.

VADY:

Jakákoliv odchylka od jmenovaných bodů musí být považována za vadu, jejíž hodnocení musí být ve správném poměru ke stupni odchylky a k jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa.

TĚŽKÉ VADY:

- Otevřená zvlněná srst u krátkosrsté variety

- Vysloveně kudrnaté nebo nedostatečné osrstění u dlouhosrsté variety
- Bílé znaky mimo znaků na hrudi a prstech
- Uši/závěsy: vysloveně krátké nebo dlouhé, nestočené.
- Hřbet: výrazně pronesený nebo kapří hřbet, silně přestavěný
- Velmi silný lalok (volná kůže na krku)
- Silně sudovitý nebo kravský postoj
- Hrubé anomálie postoje – například nedostatečné zaúhlení, silně vytočené lokty, otevřené tlapy.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- **Výrazné odchylky typu. Netypický pohlavní výraz.**
- **Velká odlišnost v proporcích**
- **Kohoutková výška lišící se více než 2 cm od hranice uvedené ve standardu**
- Absolutně netypickí jedinci, především těžkopádní nebo slabí
- Absolutní neproporcionalita
- Vysloveně vadné chody
- Kožní znetvoření a defekty kůže
- Částečná nebo úplná lysivost
- **Chybějící osrstění břicha a uší/závěsů (kožené uši).**
- **Odchylky od tónů šedé, např. žlutavé nebo hnědavé; plavé znaky pálení**
- Barva jiná než šedá. **Modré tónování**
- **Absolutně netypická mozkovna**
- **Obličejové části lebky: hrubé odchylky – například příliš silně vyvinuté pysky, krátká nebo špičatá morda; absolutně netypická, např. dolů prohnutý nosní hřbet**
- Oči: entropium, ektropium; **lehké a jednostranné vady očních víček**
- **Čelisti a zuby: chybění více než dvou P1 nebo M3**
- **Hrud', břicho: špatně vyvinutý; sudovitý hrudník; nedostatečná hloubka nebo délka hrudníku; silně vtažené břicho**
- Špatně vyvinuté končetiny
- Jiná znetvoření
- **Přehnaná agresivita vůči psům anebo lidem, přílišná plachost**
- **Výrazné projevy poruch chování**

Pozn.:

- Psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.
- Do chovu musí být připuštěni pouze typičtí psi funkčně a klinicky zdraví.

Poslední změny standardu jsou vyznačeny silně.